

ÎNCHEIERE

Curtea Supremă de Justiție

28 februarie 2024

mun. Chișinău

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Aliona Miron

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând din oficiu chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Stati Sorin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind constatarea inacțiunii, anularea deciziei nr.33/6 din 30 iunie 2023 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, anularea hotărârii nr.98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, anularea deciziei nr.186s-239p/m a inspectorului-judecător din 07 martie 2023, constatarea lezării dreptului de acces liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare,

c o n s t a t ă :

La 22 septembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Stati Sorin a înaintat la Curtea Supremă de Justiție acțiune împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind constatarea inacțiunii, anularea deciziei nr.33/6 din 30 iunie 2023 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, anularea hotărârii nr.98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, anularea deciziei nr.186s-239p/m a inspectorului-judecător din 07 martie 2023, constatarea lezării dreptului de acces liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

Întru susținerea acțiunii înaintate, reclamantul a relatat că, la data de 17 februarie 2023, în urma constatării unor abateri disciplinare multiple admise de către judecătorul Vitalie Moroșanu a depus o sesizare în temeiul art. art. 3,4, 5, 6,7,20, 21, 23, 26 ale Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 6 din CEDO, Principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară, precum și jurisprudența relevantă a CtEDO, prin care a solicitat constatarea abaterilor disciplinare admise de judecătorul nominalizat.

Reclamantul a notat că la data de 18 martie 2023, a recepționat decizia inspectorului-judecător din 07 martie 2023 cu nr. 186s-239p/m, prin care sesizarea a fost respinsă ca neîntemeiată. Prin urmare, considerând că decizia menționată este una absolut neargumentată, ilegală și pasibilă de a fi anulată, a înaintat contestația împotriva acesteia, în temeiul art. 27, 28, 29 ale Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care a fost respinsă prin hotărârea nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Reclamantul a comunicat că prin decizia nr. 33/6 din 30 iunie 2023 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, s-a restituit fără examinare și contestația depusă de Stati Sorin împotriva hotărârii nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin urmare, reclamantul a invocat că decizia nominalizată a fost contestată la Consiliul Superior al Magistraturii, însă prin răspunsul semnat de către președintele Colegiului disciplinar, a fost informat că contestația nominalizată nu a fost inclusă în ordinea de zi a Consiliului Superior al Magistraturii și respectiv nu a fost examinată. Astfel, președintele Colegiului disciplinar, în mod arbitrar, atribuindu-și competențele Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a expus, în viziunea sa, motivele neexaminării acesteia. Mai mult, răspunsul urma a fi formulat și semnat de către Consiliul Superior al Magistraturii

Reclamantul a comunicat că consideră soluția emisă de către Consiliul Superior al Magistraturii absolut neargumentată, ilegală și pasibilă de a fi anulată, fiind ignorate toate argumentele și probele menționate în textul sesizării și contestațiilor anterioare, interpretând eronat normele de drept material.

Reclamantul a subliniat că inacțiunea Consiliului Superior al Magistraturii este incompatibilă cu noțiunea de proces echitabil.

Fiind notificat despre acțiunea depusă, pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii, prin referința depusă la data de 25 octombrie 2023, a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă, menționând că, acțiunea înaintată de Sorin Stati nu întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ, întrucât, la caz, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept vătămat în sensul art. 17 Cod administrativ.

Or, legislatorul a asigurat reclamantul cu dreptul de a depune sesizarea respectivă la Inspekția judiciară și a contesta acțiunile Inspekției judiciare în completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, procedura fiind epuizată de acesta.

Studiind materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, pretinsa acțiune înaintată de către Stati Sorin, urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.

Art.3 Cod administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat

printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.207 al.(1) al. (2) lit. e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Reținând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, unul dintre elementele definiției ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat. Or, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 Cod administrativ.

Astfel, prevederile art. 17 Cod administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substantial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin prezenta acțiune se solicită, anularea deciziei nr. 33/6 din 30 iunie 2023 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, anularea hotărârii nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și a deciziei inspectorului-judecător din 07 martie 2023 cu numărul 186s-239p/m.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, la 17 februarie 2023, Stati Sorin a depus o sesizare în adresa Inspecției Judiciare, în care se invocă caracterul ilegal al acțiunilor judecătorului de instrucție a Judecătoriei Bălți, sediul central, Vitalie Moroșanu.

Prin decizia inspectorului-judecător nr.186s-239p/m din 07 martie 2023 s-a respins ca neîntemeiată sesizarea depusă de Stati Sorin privind atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Bălți, sediul central, Vitalie Moroșanu.

Prin hotărârea nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii s-a respins contestația declarată de Stati Sorin împotriva deciziei inspectorului-judecător nr.186s-239p/m din 07 martie 2023.

Prin decizia nr. 33/6 din 30 iunie 2023 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, s-a restituit fără examinare contestația depusă de Stati Sorin împotriva hotărârii nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin răspunsul nr. 2846 m/i din 16 august 2023 a Consiliului Superior al Magistraturii, lui Stati Sorin i s-a explicat că, având în vedere că Consiliul Superior al Magistraturii a înregistrat sesizarea la 17 februarie 2023, adică până la data intrării în vigoare a Legii nr. 5 din 02 februarie 2023, contestația împotriva hotărârii nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 asupra acțiunilor judecătorului Moroșanu Vitalie de la Judecătoria Bălți, sediul central a fost examinată conform competenței de Colegiul disciplinar, cu respectarea prevederilor Legii în vigoare la data depunerii sesizărilor.

Potrivit art. 7 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior.

De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Iar, conform art. 64 alin. (1) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, modificările se încorporează, de la data intrării în vigoare a dispozițiilor de modificare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Prin urmare, sunt neîntemeiate argumentele reclamantului precum că, la caz urmează a fi aplicate prevederile Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, în redacția actuală, or din principiul neretroactivității legii, se deduce că în litigiul dedus judecătii urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține la caz prevederile art.27 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, în vigoare la data emiterii deciziei inspectorului-judecător din 07 martie 2023 și a hotărârii nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, care stipulau că completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestație) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

Conform art. 29 alin.(2) și (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, în vigoare la data emiterii deciziei inspectorului-

judecător din 07 martie 2023 și a hotărârii nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârea privind respingerea contestației se motivează în mod obligatoriu cu indicarea circumstanțelor în baza cărora sesizarea a fost respinsă.

Hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecății prezintă relevanță și prevederile 85 și 86.1 ale Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr.505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

În acest sens, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în conformitate cu art.71 din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art.8 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare.

Respectiv, întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de înfăptuire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția Judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Astfel, conform art.27 alin.(2) și 29 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în vigoare la data examinării sesizării depuse de Sorin Stati, completele de contestație sunt formate din trei membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

În consecință, prin lege organică și anume articolele 27-29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în vigoare la data examinării sesizării depuse de Sorin Stati, a fost reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare.

Astfel, o persoană interesată căreia Inspecția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale

indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, reclamantul Stati Sorin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică în vigoare la data examinării sesizării depuse de reclamant, i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială - Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin hotărârea nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii i s-a explicat lui Stati Sorin că, în cadrul examinării sesizării s-a stabilit că, motivele invocate de autor nu reprezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare în acțiunile judecătorului vizat, prevăzute de art.4 alin.(1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor , iar decizia inspectorului-judecător din 07 martie 2023 emisă pe marginea sesizării depuse la 17 februarie 2023 asupra acțiunilor judecătorului Vitalie Moroșanu este întemeiată.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, la depunerea contestației împotriva hotărârii nr. 98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul Stati Sorin eronat a interpretat prevederile legale.

În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că prin decizia nr. 33/6 din 30 iunie 2023 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, contestația depusă de Sorin Stati a fost restituită fără examinare, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art.36 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art.39 alin.(1) din aceeași lege, în redacția în vigoare la date emiterii actelor contestate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin decizia nr. 137 din 29 septembrie 2022, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, examinând excepția de neconstituționalitate a articolului 29 alin. (3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a menționat că pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un „drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă

este protejat sau nu de Convenție (Regner v. Republica Cehă [MC], 19 septembrie 2017, § 99; Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, § 44).

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că, pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, dreptul în privința căruia există o dispută trebuie să aibă un caracter „civil” (a se vedea Denisov v. Ucraina [MC], § 50). În jurisprudența sa, Curtea Europeană a notat că aspectul „civil” este aplicabil și în cazurile în care, la prima vedere, nu pun în discuție un drept civil, dar care pot avea repercusiuni directe și semnificative asupra drepturilor private patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane (Denisov v. Ucraina [MC], § 51).

Curtea Constituțională a constatat că, potrivit articolului 19 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi depusă de o persoană ale cărei drepturi au fost încălcate ca urmare a faptei comise de judecător sau de o altă persoană care poate invoca un interes legitim. Conform articolelor 23 alin. (11) și 26 alin. (1) din aceeași lege, în cazul în care nu se constată existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul- judecător elaborează o decizie motivată de respingere a sesizării, care poate fi contestată în fața completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar.

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că potrivit dispozițiilor contestate, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Curtea Constituțională a menționat că, deși autorul excepției pretinde existența unui drept de acces la un tribunal împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, acesta nu a demonstrat existența unui drept „civil” care poate fi apărat în justiție. Răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei instituții, Curtea Constituțională a menționat că, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”.

Curtea Constituțională a statuat că, printr-o faptă comisă de un judecător, ar putea fi lezate drepturile fundamentale ale unei persoane. Totuși, încălcările în discuție pot fi remediate prin intermediul altor mijloace, e.g. exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii care lezează un drept, formularea unor acțiuni civile în despăgubire (e.g. pe baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sau pe baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești) sau alte remedii care pun în aplicare obligațiile pozitive ale statului de a asigura protecția drepturilor omului.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut nici argumentul lui Stati Sorin cu referire la faptul că i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituia o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul la aceea dată a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art.36 alin.(1) al Legii cu

privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, dar nu și a hotărârilor colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

Din considerentele menționate Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depusă de Stati Sorin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actelor administrative.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție punctează că, admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art.207 alin.(2) din Codul administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

Totodată, instanța ține să menționeze că declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) și alin. (2) , art.230 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Stati Sorin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind constatarea inacțiunii, anularea deciziei nr.33/6 din 30 iunie 2023 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, anularea hotărârii nr.98/4 din 21 aprilie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, anularea deciziei nr.186s-239p/m a inspectorului-judecător din 07 martie 2023, constatarea lezării dreptului de acces liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

Se explică lui Stati Sorin, că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă